

ΑΡΙΘΜΟΣ 1

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 86 § 4 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

Συγκροτήθηκε από τους από τους Δικαστές: Νικόλαο Λεοντή Αρεοπαγίτη, Πρόεδρο του Συμβουλίου, ως αρχαιότερο από τα μέλη του Αρείου Πάγου, δεύτερο τακτικό μέλος του Συμβουλίου αυτού, Ιωάννη Παπαδόπουλου, Αρεοπαγίτη, τρίτο τακτικό μέλος του Συμβουλίου αυτού, Ευδοξία Γαλανού, Σύμβουλο Επικρατείας, τέταρτο τακτικό μέλος του Συμβουλίου αυτού, Νικόλαο Ρόζο, Σύμβουλο Επικρατείας, πέμπτο τακτικό μέλος του Συμβουλίου αυτού, και Βιολέττα Κυτέα, Αρεοπαγίτη, πρώτο αναπληρωματικό μέλος του Συμβουλίου αυτού, κωλυομένου κατ' άρθρο 10 παρ. 2 του Ν. 3126/2003 του ορισθέντος με την με αριθμό 1/2011 απόφαση του Συμβουλίου τούτου, ως Ανακριτή Βασιλείου Λαμπρόπουλου, Αρεοπαγίτη, πρώτου τακτικού μέλους του Συμβουλίου αυτού, με την παρουσία και του Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου Νικολάου Μαύρου, που κληρώθηκαν σε δημόσια συνεδρίαση της Ολομέλειας της Βουλής, την 13-7-2011, μετά την άσκηση ποινικής δίωξης από τη Βουλή των Ελλήνων κατά του

πρώην Υπουργού, καθώς και των συμμετόχων που αναφέρονται στο πόρισμα της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής, και με την παρουσία της Γραμματέα Αικατερίνης Τσιώλη δικαστικού υπαλλήλου του Αρείου Πάγου.

Συνήλθε στο Κατάστημα του Αρείου Πάγου, στις 5 Αυγούστου 2011, προκειμένου να αποφανθεί επί της διαφωνίας μεταξύ της γραπτής παραγγελίας για διενέργεια κύριας ανάκρισης για τα εγκλήματα που αναφέρονται στην ασκηθείσα από μέρους της Ολομέλειας της Βουλής ποινική δίωξη κατά τη συνεδρίαση ΡΕΖ' της 1^{ης} Ιουλίου 2011, (άρθρ. 8 § 6 ν. 3126/2003, 246 ΚΠΔ) κατά των αναφερομένων στην παραγγελία προσώπων και του Ανακριτή, που ορίστηκε με την υπ' αριθμ. 1/18.7.2011 απόφαση του Δικαστικού Συμβουλίου του άρθρου 86 § 4 του Συντάγματος.

Ο ανωτέρω Αντεισαγγελέας εισήγαγε για κρίση στο Συμβούλιο τη σχετική δικογραφία με την υπ' αριθμ. 5/28.7.2011 πρότασή του, στην οποία αναφέρονται τα ακόλουθα:

Εισάγω ενώπιον του Συμβουλίου σας μαζί με τη σχετική δικογραφία την από 26-7-2011 διαφωνία κατ' άρθρο 247 του Κ.Π.Δ., του Ανακριτή Αρεοπαγίτη που ορίσθηκε με την υπ' αριθμ. 1/18-7-2011 απόφασή Σας, για τη διενέργεια κυρίας ανάκρισης επί των αποδιδόμενων με το από 6-6-2011 πόρισμα της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής της Βουλής των Ελλήνων, αξιοποιώνων πράξεων στον πρώην Υπουργό

και ειδικότερα: α) της παθητικής δωροδοκίας του άρθρου 235 του Π.Κ. με τις επιβαρυντικές περιπτώσεις του Ν. 1608/1950, ως φυσικού αυτουργού και β) της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομη δραστηριότητα, για φυσική αυτουργία στην πρώτη πράξη και ηθική αυτουργία σε όλες τις λοιπές επιμέρους πράξεις που συγκροτούν την κατ' εξακολούθηση παραβίαση της νομοθεσίας για την νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα, κατά τη χρονική περίοδο από 17-11-1999 μέχρι 16-4-2010, κατά παράβαση των διατάξεων των νόμων που ίσχυσαν διαδοχικά κατά την αυτή χρονική περίοδο, δηλαδή των νόμων 2331/1995, 3424/2005 και 3691/2008, καθώς και για τη διενέργεια κυρίας ανακρίσεως επί των αποδιδόμενων αξιοποιώνων πράξεων κατά παντός συναυτουργού, συνεργού και συμμετόχου στην παραβίαση κατ' εξακολούθηση των διατάξεων των Ν. 2331/1995, 3424/2005 και 3691/2008 και εκθέτω τα ακόλουθα:

Κατά τις διατάξεις του άρθρου 86§§1-4 του ισχύοντος Συντάγματος του 1975, όπως αναθεωρήθηκε από την Ζ' Αναθεωρητική Βουλή των Ελλήνων με το από 6.4.2001 Ψήφισμα (ΦΕΚ Α1 84/17.4.2001) και δημοσιεύθηκε στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (ΦΕΚ Α1 85/18.4.2001): «1. Μόνο η Βουλή έχει την αρμοδιότητα να ασκεί δίωξη κατά όσων διατελούν ή διετέλεσαν μέλη της Κυβέρνησης ή Υφυπουργοί για ποινικά αδικήματα που τέλεσαν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, όπως νόμος ορίζει. [...]»

ΕΙΣΡΗΘΗΚΕ
Ο ΑΝΤΕΙΣΑΓΓΕΛΗΣ

ειδική δικαιοδοσία του Ειδικού για Υπουργούς Δικαστηρίου, χαρακτηρίζεται ως εξαιρετική διαδικασία. Τα ίδια ισχύουν και για τον Ν. 3126/03.

Η νομιμοποίηση εσόδων ως και η δωροδοκία, είναι έγκλημα υπαλλακτικώς μικτό, τελείται δηλαδή εναλλακτικά με πολλούς τρόπους, οι οποίοι αποτελούν εκφάνσεις μιας και της αυτής εγκληματικής δράσης. (Τσιρίδης: ο Νέος Νόμος για το Ξέπλυμα, 2009 σελ. 59). Πρόκειται δηλαδή περί ενός και του αυτού εγκλήματος, το οποίο ως χρόνο τέλεσης και ως χρόνο έναρξης της παραγραφής έχει, ως και επί δωροδοκίας, τον χρόνο που με έναν από τους πολλούς τρόπους το πρώτον ενήργησε ο Υπουργός, για να νομιμοποιήσει το δώρο ως έσοδο, όντων αδιάφορων των λοιπών τρόπων, με τους οποίους στη συνέχεια ενδεχομένως ενήργησε για να συγκαλύψει αυτό (δώρο). Όλοι οι νόμοι περί ευθύνης Υπουργών, αναφέρονται σε πενταετή παραγραφή εγκλημάτων Υπουργών, σχετικών και τελεσθέντων κατά την άσκηση των καθηκόντων τους. Οι ίδιοι νόμοι διαχωρίζουν τις άσχετες με την εκτέλεση καθηκόντων των Υπουργών πράξεις, για τις οποίες υποχρεωτικά ισχύει η κοινή παραγραφή. Η δωροδοκία Υπουργού αναγκαίως συνάπτεται με εκτέλεση των καθηκόντων του, ενώ η νομιμοποίηση εσόδων δεν είναι νομικά δυνατόν και λογικά αναγκαίο να συνάπτεται με την εκτέλεση τούτων. Και τούτο διότι, όταν ο Υπουργός κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του απαιτεί το δώρο για μελλοντική του ενέργεια (Α.Π. 2368/07, Π.Χρ. ΝΗ' 823), η πράξη της δωροδοκίας έχει τελεσθεί, (αδιάφορος ποινικά ο χρόνος της λήψης του δώρου - Α.Π. 1611/07, Π.Χρ. ΜΗ' 527), η δε περαιτέρω υπ' αυτού αξιοποίηση του δώρου, ώστε να εμφανισθεί αυτό ως νόμιμο έσοδο, δεν συνάπτεται με την εκτέλεση των καθηκόντων του, ούτε είναι σχετική μ' αυτά. Και τούτο διότι, όταν ο Υπουργός απαιτεί το δώρο, δεν το απαιτεί για να νομιμοποιήσει ως έσοδο αυτό, αλλά για να προβεί σε ενέργεια ή παράλειψη του μελλοντική σε σχέση με τα καθήκοντα του. Και αντιστρόφως, όταν ο Υπουργός προβαίνει στην

ΟΙ ΑΡΧΕΣ
ΟΙ ΑΡΧΕΣ

[Handwritten signature]

[Handwritten signature]

(μελλοντική) ενέργεια ή παράλειψη του που ανάγεται στα καθήκοντα του, δεν ενεργεί ή παραλείπει για να νομιμοποιήσει ως έσοδο το ήδη απαιτηθέν δώρο, αλλά ενεργεί ή παραλείπει για να λάβει αυτό που ήδη είχε απαιτήσει. Μπορεί μιν ο Υπουργός να νομιμοποιήσει το δώρο του καθ' ον χρόνο ήταν Υπουργός, όμως, σύμφωνα με τα ανωτέρω, μεταξύ της νομιμοποίησης αυτής και της δωροδοκίας ως και της μελλοντικής ενέργειας ή παράλειψης, δεν υφίσταται η υπό του νόμου περί ευθύνης Υπουργών αξιούμενη σχετικότητα, ώστε αυτή (νομιμοποίηση) να θεωρηθεί ότι τελείται κατά την άσκηση των καθηκόντων του Υπουργού. Με βάση τα ανωτέρω, η νομιμοποίηση εσόδων Υπουργού δεν υπάγεται στον περί ευθύνης Υπουργών νόμο, ούτε ισχύει γι' αυτή η πενταετής παραγραφή, που ισχύει για την δωροδοκία Υπουργού (235 Π.Κ. ή 1 § 1 Α.Ν. 1608/50), την τελεσθείσα κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του, ως άσχετη μ' αυτά (καθήκοντα). Επομένως, για τον Υπουργό, που τέλεσε το έγκλημα της νομιμοποίησης εσόδων από την εγκληματική δραστηριότητα της κατά την άσκηση των καθηκόντων του δωροδοκίας, ισχύει η 15ετής παραγραφή του κοινού ποινικού δικαίου και αρμόδια για την εκδίκαση της παραπάνω πράξης είναι τα κοινά ποινικά δικαστήρια. Κατά την ειδικότερη δε γνώμη του μέλους του Δικαστικού Συμβουλίου Νικολάου Ρόζου, επί πλέον των ανωτέρω, ως έγκλημα τελεσθέν κατά την άσκηση καθήκοντος νοείται πάντως το τελεσθέν σε σχέση με την άσκηση αρμοδιότητας προβλεπόμενης από το νόμο και όχι το τελεσθέν ασχέτως προς αυτήν και μάλιστα προς κάλυψη ωφελήματος που προέκυψε από την άσκηση της προβλεπόμενης από το νόμο αρμοδιότητας κατόπιν άλλης εγκληματικής πράξεως.

Σύμφωνα με το Ν. 2331/1995 όταν το αξιόποινο του βασικού εγκλήματος έχει εξαλειφθεί δια παραγραφής (111 Π.Κ.), στον υπαίτιο της νομιμοποίησης εσόδων, που μπορεί να είναι το ίδιο πρόσωπο που διέπραξε το βασικό έγκλημα της δωροδοκίας (Α.Π. 1025/08, Π.Χρ. ΝΗ' 607), δεν επέρχονται οι αντίστοιχες έννομες